

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΟΥΜΕ ΤΟ ΤΡΟΦΩΝΕΙΟ 3

Πηγές λήθης - μνημοσύνης

Οι δύο αναφερόμενες από τον Περιηγητή μυθικές πηγές με σημαντική σύμπραξη στην διαδικασία της περίφημης “εις Τροφώνιου Καταβάσεως,” στην επικρατούσα θρησκευτική αντίληψη,ήσαν οι απόκοσμες πηγές που έρρεαν στην χώρα του Θανάτου. Στον Άδη. Από τα χρυσά ελασμάτια,που βρέθηκαν ως αποδεικτικά μυθικής ταυτότητας του νεκρού,σε τάφους της νότιας Ιταλίας,τα περισσότερα περιγράφουν την θέση των πηγών στον επέκεινα τόπο όπου αναπαύονται οι ψυχές των απελθόντων.

79. «εὐρήσσεις δ' Αἴδαο δόμων ἐπ' ἀριστερᾷ κρήνην
παρ' αὐτῇ λευκὴν ἐστηκυῖαν κυάρισσον
ταύτης τῆς κρήνης μηδὲ σχεδὸν ἐμπελάσειας.
εὐρήσσεις δ' ἑτέραν τῆς Μνημοσύνης ἀπὸ λίμνης
ψυχρὸν ὕδωρ προρέον· φύλακες δ' ἐπίπροσθεν ἕασιν.
εἰπεῖν “Γῆς παῖς εἰμὶ καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
αὐτὰρ ἐμοὶ γένος οὐράνιον· τότε δ' ἴστε καὶ αὐτοί.
δίψῃ δ' εἰμὶ αὐτῇ καὶ ἀπόλλυμαι· ἀλλὰ δότ' αἶψα
ψυχρὸν ὕδωρ προρέον τῆς Μνημοσύνης ἀπὸ λίμνης”.
Καὐτοὶ σοὶ δώσουσι πιεῖν θεῖας ἀπὸ κρήνης,
καὶ τότ' ἔπειτ' ἄλλοισι μεθ' ἠρώεσσιν ἀνάξεις».

Αὐτὸς ἐπὶ πάλαι ἔσαν γνωστὸς μόνον ὡς πηγὲς τοῦ Ἄδου. Τῆς 3

“Αυτές οι πηγές ήταν γνωστές μόνον ως πηγές του Άδη.Της Χώρας του Θανάτου.

Ο σύγχρονος Δυτικός άνθρωπος,η σύγχρονη Δυτική θρησκευτική κυρίως συνείδηση,είναι αδύνατο ν’ αποδεχτεί τέτοιου είδους θεωρήσεις.Τέτοιες μαρτυρίες ερμηνεύονται ως φαινόμενα που κινούνται μεταξύ,αφελούς πίστης από τη μια,και εξειδικευμένης εξαπάτησης από την άλλη.

Ο σύγχρονος επιδερμικός Ορθολογισμός,αδυνατεί ν’ αποδεχτεί τέτοιες πρακτικές.Από την άλλη, η αρχαία Ελληνική Σκέψη,και ο σύμφυτος έλεγχος,δεν φημίζεται σε πολλά,ότι υπολείπεται των σημερινών βασικών αρχών της Επιστημονικής Γνώσης και Απόδειξης.

Ας δούμε λοιπόν τ ί α κ ρ ι β ώ ς γινόταν με το νερό της Λήθης και της Μνημοσύνης στην αρχαία Λειβαδιά.

Τονίστηκε ήδη,και όσο νωρίτερα γίνει αποδεκτό τόσο το καλύτερο,ότι οι πηγές με το “μυθικό νερό,”δεν είναι οι πηγές της Έρκυνας.Στο κείμενο υπάρχει πολύ προσεκτική διατύπωση.

Και επειδή ένα νερό εξαφανίζεται από ποτέ έως σπανίως,οι μυθικές πηγές εξακολουθούν να ρέουν,ενοποιημένες πιά,λίγο πριν το γραφικό ξωκκλήσι του Άη Γιάννη,στα μεσημβρινά του λόφου,στον δρόμο προς την Σούρπη.

{Με τα σημερινά κριτήρια ίσως δείχνει απόμακρο ή αυθαίρετο,αλλά στην πραγματικότητα,η Πηγή του Άη Γιάννη, βρίσκεται αναμφισβήτητα και αυταπόδεικτα μέσα στον Χώρο του Ιερού Όρους. Σε τόπο δηλ.που θα την αναζητούσε κάποιος γνώστης των δεδομένων ακόμα κι αν έλειπε οποιαδήποτε μαρτυρία της ύπαρξής της εκεί.Η λειτουργία του δρώμενου,προ’υ’ποθέτει την απαραίτητη συνύπαρξη και συμμετοχή των τεσσάρων κοσμικών στοιχείων.Η γή,ο αέρας,το νερό,και η φωτιά ,συμμόρφωναν την Τέλεια Ιερουργία στον **περί την Λεβάδειαν** Ιερό Χώρο }

Κατά την ανάβλυση και εν συνεχεία ροή νερού Πηγής,εξακριβώθηκε ότι δημιουργείται ένα ηλεκτρικό, και μαγνητικό πεδίο.Και μάλιστα στατικό.Ευνόητο γίνεται ότι η δημιουργία του ηλεκτρομαγνητικού πεδίου,π α ρ α κ ο υ θ ε ί την ροή,και εναρμονίζεται σε παράλληλη και συγκεκριμένη διεύθυνση,που ακολουθεί το ρεύμα νερού. Ο στατικός ηλεκτρομαγνητισμός,είναι γεγονός ότι επηρεάζει άμεσα,όλα τα έμβια,αλλά και άβια όντα.Στα πλοία για παράδειγμα,που κινούνται πάνω σε υγρό στοιχείο,η δημιουργία υψηλού ηλεκτρομαγνητικού πεδίου,είναι δυνατόν να βλάβη σοβαρά κάθε ζωντανό οργανισμό,εάν εκτεθεί στον ιονισμό,χωρίς τις κατάλληλες προφυλάξεις.Σε ζώα που μετεφέροντο παλαιότερα με πλοία,απορρυθμιζόταν κάθε οργανική λειτουργία αν δεν τα προστάτευαν από “την ασθένεια της λαμαρίνας” βάζοντας στο λαιμό τους χάλκινα περιλαίμια. {Μια χάλκινη ταινία γείωσης είχαν παλαιότερα τα αυτοκίνητα.} Με ειδικά μονωτικά υλικά προφυλάσσονται τα δάπεδα των πλοίων,για την αποφυγή ανεπιθύμητων καταστάσεων.

Ο στατικός ηλεκτρισμός θεωρήθηκε ως η κυριότερη αιτία της αυτοανάφλεξης,που σημειώθηκε στην γέφυρα μεταξύ Ρίου – Αντιρίου,πριν λίγο καιρό.

Το παράδειγμα της αποφυγής των επηρρειών του στατικού ηλεκτρισμού,επιβεβαιώνει την τέχνη και τεχνική που είχε εφαρμοστεί στην δίδυμη Πηγή της Λήθης – Μνημοσύνης.

Αφού λοιπόν το ηλεκτρομαγνητικό πεδίο “παρακολουθούσε” το υδάτινο ρεύμα,πολύ απλά μια ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ του πηγαίουνάματος,αυτόματα αντέστρεφε και το μαγνητικό πεδίο.

Έτσι το ίδιο νερό,είχε δύο τελείως διαφορετικές και αντίθετες ιδιότητες,εξαρτώμενες απολύτως από την κατά περίσταση εκλογή.

Η προσεκτική ανάγνωση του κειμένου που προηγήθηκε,και βρίσκεται χαραγμένο στο χρυσό ελασμάτιο,επιμαρτυρεί την αντιθετικότητα των Πηγών.

“Εύρησεις δ’ Α’ί’δαο δόμων ἐπ’ ἀριστερά κρήνην
παρ’ δ’ αὐτὴν λευκὴν ἔστηκυίαν κυπάρισσον
ταύτης τῆς κρήνης μηδὲ σχεδὸν ἔμπελάσειας
εὐρήσεις δ’ ἑτέραν,τῆς Μνημοσύνης ἀπὸ λίμνης,
ψυχρὸν ὕδωρ προρρέον....”

[Θα βρεῖς στου Ἄδη τα παλάτια,προς τ’ αριστερά μια βρύση κοντά σ’ ένα άσπρο κυπαρίσσι. Σ’ αυτήν ούτε που θα πλησιάσεις. {είναι η Λήθη} Θα βρεῖς ύστερα μιάν άλλη,από την λίμνη της Μνημοσύνης,που τρέχει κρύο νερό....]

Η σαφής περιγραφή της “ἐπ’ αριστερά” θέσης υπογραμμίζει την ιδιαιτερότητα.

Η άλλη κρήνη της Μνημοσύνης,γίνεται ευνόητο ότι βρίσκεται “ἐπὶ δεξιά.”

[Ἄλλωστε σ’ αυτές τις περιπτώσεις το Ἀριστερό Στοιχείο δηλώνει το Ἀρνητικό. Το κακό, ο όλεθρος,η καταστροφή,έρχονται πάντα από αριστερά.Με το ένα χέρι της η Αθηνά καθυστερεί τον αριστερό βράχο στις Συμπληγάδες,ενώ με το άλλο,σπρώχνει την Αργώ σε κίνηση επιτάχυνσης. Από τον αριστερό βράχο των Φαιδρυάδων στους Δελφούς,αποτίουν δίκη,οι κατακρημνηζόμενοι.]

Η παραγωγή έτσι,ενός ενιαίου στατικού ηλεκτρομαγνητικού ρεύματος,το οποίο με πληρότητα εκδηλώνεται μεταξύ των δύο αντίθετων πόλων,Θετικού – Ἀρνητικού,διακρίνεται εκεί σε σύνοδο και λειτουργία. Σύμφωνα λοιπόν με την περιγραφή του κειμένου στο χρυσό ελασμάτιο – που κάποτε από παρεξήγηση είχε νομισθεί ως ανάθημα του μαντείου του Τροφωνίου – η αναπαραγωγή δείχνει σε σχέδιο έναν δρόμο,οὐδὸς Α’ί’δαο,στον Ἄδη,σαν να βρίσκεται κάποιος στην κόψη περίπου μιάς ορεινής κορυφογραμμής. Τα νερά μιάς πηγής,της Λήθης,ρέουν στην αριστερή κατωφέρεια,ενώ **εγγύτατα** στην δεξιά,τα αντίστοιχα της Μνημοσύνης.

Προφανώς η διδυμότοκη ανάβλυση,το διδυμότοκο ρεύμα νερού, δ ι α σ π ά τ α ι σε επί μέρους ποσότητες,οι οποίες άμεσα επηρεαζόμενες από την σ τ ρ ο φ ή και α ν τ ι σ τ ρ ο φ ή, του μαγνητικού πεδίου,παρουσιάζονται με ιδιότητες **απαραγνώριστα** αντίθετες,αλλά και **διαλεκτικά** αναμφισβήτητες.

**“τα βάσανα λησμονιούνται,μα ο καλός λόγος δεν
λησμονιέται.”
{Πολιτ.Εκλ.Τραγ.187}**

Όταν ο μούμενος έπινε από το νερό της Λήθης,με την επιδίωξη **ίνα λήθη γένηται ά τέως έφρόντιζεν**,ουσιαστικά καταγινοταν στην απάλειψη και αναίρεση των αρνητικών φροντίδων.

Των βασανιστικών φροντίδων που βάραιναν την συνείδησή του.

Έπινε αυτό το νερό, **λίγο πριν την Κατάβαση**, έτσι ώστε να είναι τελείως καθαρός για να επιτύχει την πολυπόθητη Συγγένεια με την θεότητα, **συγγενέσθαι τώ δαιμονίω**.

Η Λήθη επιγραμματικά **αναίρουσε τα λάθη**.....

Στο φαινόμενο αυτό κάποια βαθύτερη ανάλυση δεν συνιστάται.Ο Αινστάιν έλεγε ότι “τα ζητήματα πρέπει να γίνονται απλά,όχι όμως απλούστερα.” Και είναι πράγματι λυπηρό,που τέτοιου είδους θεωρήσεις δεν διδάσκονται σε Θεολογικές,αλλά και Θρησκευολογικές Σχολές γενικότερα.

Αντίθετα μια μελαγχολική διαπίστωση,είναι ένα φαινόμενο των σύγχρονων καιρών.Σήμερα πολλοί επιγενόμενοι χλευάζουν και λοιδορούν,τις πρακτικές που κάποτε εφαρμόζονταν στο Τροφώνειο.

Κι ας έλεγε ο Πυθαγόρας ότι, “οι άνθρωποι γίνονται βέλτιστοι όταν βαδίζουν προς τους θεούς.”

Κι ας έλεγε ο Πλούταρχος ότι,“**πρόνοια θεών συσκευασαμένη τα χρηστήρια πανταχόθεν οίχεται.**” [όταν η Πρόνοια των θεών εγκατέλειψε τους Έλληνες,πήρε ως αποσκευές τα χρηστήρια]

Ακόμη και αντεθνικός Κλήμης υπερασπιζόμενος την δική του πλευρά κήρυττε. “**οί χρησμοί τάς είς τήν θεοσέβειαν ήμίν άφορμάς έναργέστατα προτείνοντες θεμελιούσι την ‘αλήθειαν.**”

Πολλά είναι εκείνα που δείχνουν ότι ο αρχαίος Ελληνικός ορθολογισμός,σε σύγκριση με τον σημερινό αναφαίνεται πλεονεκτικά αναμφισβήτητος.Οι άνθρωποι που επισκέπτονταν κάποτε τα μαντεία,-ασφαλώς δεν ήταν αφελείς.”

[Γιώτα Βαλλά Θρησκευολόγος.ΒΟΙΩΤΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ,τ.44]

**Σήμερα ως υπερφίαλοι έχουμε την πολυτέλεια
να παρακούμε ακόμα και τον Αινστάιν.**

Σε απλούστερη λοιπόν προσέγγιση του νερού της Λησμονιάς,είναι αναγκαίο από την αρχή να γίνει κατανοητό ότι αυτό το ανεξήγητο σε πολλούς ιδίωμα και αποτέλεσμα,ήταν πέρα για πέρα **έργο ανθρώπινο. Αληθινό,ισχυρό και τελεσφόρο,στην Λήθη που επαγγέλταν.**

Απλά ήταν προ’όν και αποτέλεσμα εφαρμογής της ανυπέρβλητης κάποτε **Ιερατικής Τέχνης.**

Πιο απλά. Το ιερατείο της εποχής ασφαλώς γνώριζε ότι όλα τα ποτάμια πηγάζουν από τον Βορρά. Την Έδρα και Πηγή του μαγνητισμού,που συντελεί στην ανάβλυση όλων πηγών νερού.

Ότι η φορά του υδάτινου **ρεύματος**,έχει φορά από Βορρά προς Νότο.Γνώριζαν επίσης τον στατικό, αλλά και τον Ηλιακό **ηλεκτρισμό**,αφού ο Ιπποκράτης,διδάσκαλος άλλωστε της Ευρωπαϊκής Ιατρικής,πρώτος χρησιμοποίησε αυτόν τον **ηλεκτρισμό** για να θεραπεύσει καρκίνο του μαστού με ηλιακή ακτινοβολία.

Επίσης ευνόητο είναι ότι είχαν απόλυτη γνώση της σύνθεσης και λειτουργίας του ανθρώπου ως ενός αυτοτελούς χυμειο – **ηλεκτρο** – μαγνητικού οργανισμού.

Μ' αυτές τις επίσης πολύ απλές προ'υποθέσεις, γίνεται απόλυτα κατανοητή η επήρεια ενός **ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΑ** κινούμενου ρεύματος, μέσα σ' έναν χυμειοηλεκτρικομαγνητικό οργανισμό.

Η **ε ξ ά λ ε ι ψ η** βασανιστικών εγκεφαλικών **σ υ ν ά ψ ε ω ν**, ήταν έτσι γεγονός και Έργο απτό.

Μια επίσης παράλληλη διαδικασία χρησιμοποιούσαν για την βελτίωση του σωματικού αυτή τη φορά Επαναπροσδιορισμού. Υποχρέωναν τον μινούμενο να περπατάει **άναποδίζων**.

Να περπατάει δηλ. από το ποτάμι έως την θέση της Μύησης **α ν ά π ο δ α**. [Λουκιαν. Μεν. 463]

Είναι σημαντικό ότι αυτή η διαδικασία δεν είχε καμιά σχέση με κίνηση προς τα πίσω.

Άλλο ήταν το Όπισθεν. Στο προκείμενο γινόταν ένα αντίθετο του **Πρόσσω**.

Ο μινούμενος έμοιαζε μ' έναν Άξονα που μετέστρεφε την **πρόσσω** κίνηση σε **ανάποδα**.

Ακριβώς όπως κάνει ο ελικοφόρος άξονας του σύγχρονου πλοίου.

Στο σημείο αυτό ακόμα κι ο Αινστάιν θάλεγε πως το ζήτημα παραέγινε απλό.....

Ο ιερέας στο Λύκαιο της Αρκαδίας κατά την Τελετουργία, ανάδευε το νερό, επιτυγχάνοντας έτσι ποιος ξέρει τι εξεζητημένα αποτελέσματα. Μιά εναλλαγή φάσεων, Θετικού, Αρνητικού και Ουδέτερου, γίνεται φανερό ότι εκδηλωνόταν σ' αυτό το ανάδεμα του νερού.

Η Παράδοση του φερόμενου ως συμβάντος στον Ιορδάνη ποταμό, έχει κι αυτή την ερμηνεία της.

Στηρίζεται στην ίδια αρχή. Ο Ιορδάνης πράγματι **έστράφη προς τά όπισω**.

Το φαινόμενο έχει την απόδειξή του, η οποία πηγάζει από την απλή παρατήρηση. Είναι ένας πατριώτης μας, ο πολύς Πλούταρχος που μας πληροφορεί ότι ο Ιορδάνης είναι στην ουσία δύο ποτάμια. Ο Ιόρ και ο Δάνης. Τώρα κατανοείται ότι εκεί που τα νερά των δύο ποταμών συναντώνται και συρρέουν, η εκδήλωση του Έτερου, του Εκάτερου και του Ουδέτερου, ήδη πλεονάζει.

Και έτσι απλά φτάνουμε στο Σήμερα. Στο Σήμερα της Χαμένης Γνώσης. Στο Σήμερα του χλευασμού και της απαξίωσης. Στο Σήμερα της "πολυγνωστικής" Επιστήμης.

Προσωπικά θα ήμουν ικανοποιημένος εάν κάποιος επιστήμονας μου απεδείκνυε τι ακριβώς είναι το Ηλεκτρικό Ρεύμα. Κάποτε έλεγαν ότι είναι **ροή ηλεκτρονίων**. Ως ροή όμως δεν χυνόταν έξω από τον ρευματοδότη. Τώρα ακούγεται ο όρος **μετατόπιση**. Αλλά κι αυτός είναι ελλιπής.

Ο Πίνδαρος είχε δίκη, όταν μονολογούσε. "εφήμεροι, τι τώρα, τι ύστερα. ο άνθρωπος είναι το όνειρο μιάς σκιάς. Δίκη είχε κι ο Αριστοτέλης, όταν αναγνώρισε στον κάθε επιστήμονα μια Γνώση, η οποία μόλις που φτάνει ένα τμήμα, μια **υπόληψη** εκ τού **καθόλου** της ίδιας της Επιστήμης που μετέρχεται.

Θα ήταν ήδη μια ολοκληρωμένη ενότητα, αν η αναφορά στις πηγές Λήθης – Μνημοσύνης, τελείωνε σ' αυτό το σημείο. Αλλά στο απόσπασμα της χρυσής ταφικής πινακίδας υπάρχει ένας σαφής δικαιολογητικός λόγος, που επιβεβαιώνει την σύγχρονη επιστημονική πενία.

Ο Διευθυντής του Ευγενίδειου Πλανητάριου – διακεκριμένος επιστήμονας, ίσως στην ρύμη του λόγου κατά των αστρολόγων - ωροσκόπων, κάπου παρεξέκλινε και είπε το εξής άστοχο.

"Από τα τεκταινόμενα στον Ουρανό τίποτα δεν επηρεάζει τα τεκταινόμενα στην Γή."

Το κείμενο της πινακίδας που ασφαλώς στο προκείμενο αγνοείται, γνωστοποιεί εντελώς αντίθετες παρατηρήσεις και δεδομένα.

"**Γής παίς είμι και Ουρανού αστερόεντος...**"

Παρατήρηση, που έπρεπε και πρέπει να λειτουργεί ως κανόνας. Αλλοίμονό μας αν ενστερνιστούμε μια μικρογραφία Εντελέχειας, αποκομμένης από την Αρμονία του Συνόλου.

Αν αποδεχτούμε μια Γή, που δεν επηρεάζεται από τίποτα Ουράνιο.

Το Φώς και η υλοποίηση του καθημερινά στην γήινη επιφάνεια είναι όλος ο Σωματοποιημένος κατά τον Αριστοτέλη αισθητός Κόσμος. Χωρίς Φως και μόνον ότι δεν υπάρχουν χρώματα,σαν απόδειξη θα ήταν αρκετή. Χωρίς φως, και κατά συνέπεια χωρίς εξωτερική επήρεια, δεν δημιουργούνται **“έντονα καιρικά φαινόμενα,”** που αναζωογονούν τον Πλανήτη και εξασφαλίζουν την ομαλή και απρόσκοπτη διαιώνιση της Ζωής. Ένα απ’ αυτά είναι το εξής.

Κάθε στιγμή πάνω στην Γή, εκδηλώνονται 2000 καταιγίδες.

Αυτές είναι που ιονίζουν την ατμόσφαιρα και διατηρούν μια υψηλή πιστότητα αναπνεύσιμου μίγματος αέρος. Τουλάχιστον αέρος. **Ζωηφόρου Πνεύματος.**

Από την άλλη υπολογίστηκε ότι 200 τόννοι κοσμικής σκόνης πέφτουν κάθε χρόνο πάνω στην Γή. Κατά τον μεγαλύτερο όγκο τους, είναι τα υπολλείμματα κονιορτοποίησης των μετεωριτών,- Διεργασία που βέβαια χρεώνεται στους μεγάλους πλανήτες, οι οποίοι έχουν αναλάβει την προστασία της Γής, από τέτοιες ανεπιθύμητες καταστάσεις.

Την μεγαλύτερη συμβολή έχει ο Δίας, που λειτουργεί περίπου ως παγοθραυστικό.

Με αυτές τις προ’υποθέσεις υπολογίστηκε ότι **κάθε μέρα ένα μόριο αστρικής σκόνης επικάθεται πάνω σε κάθε τετραγωνικό εκατοστό της Γήινης Επιφάνειας.**

Ωστε εκείνο το μεταφερόμενο στην χρυσή πινακίδα, είναι απόλυτα ορθό.

“Γής παίς εμίμ και Ούρανού άστερόεντος....”

“Ατελή σοφίας καρπόν δρέπειν” {Πίνδαρος}

Μια άλλη παράμετρος, που δικαιολογεί την περιορισμένη Επιστημονική Γνώση, της κάθε Επιστήμης, εντοπίζεται στο γραπτό κείμενο, ενός από τους πλέον γνωστούς, Έλληνες αστροφυσικούς, με Έδρα Θεωρητικής Φυσικής, Ακαδημία Αθηνών, και καθηγητή Φυσικής Πανεπιστημίου Τέξας, Εγραψε – η αλήθεια είναι όχι αβασάνιστα – **“Ολόκληρο το Σύμπαν είναι αποτέλεσμα μιάς τυχαίας κβαντικής διακύμανσης**
“Ότι όλο το Σύμπαν δημιουργήθηκε από μια τυχαία “διακύμανση,” και μάλιστα 13,7 δισεκατομμύρια χρόνια πριν

Επικεφαλίδα πρεσβεύει το εξής εκπληκτικό. **Εν τέλει είμαστε μια ανακατανομή του τίποτα.**

Προσωπικά δεν έχω δυσκολία να δεχτώ **όλο το Πακέτο**, των απόψεων του διακεκριμένου Καθηγητού. Απλά, πολύ απλά έχω να αντιπαραθέσω το εξής, που άλλωστε είναι παρατηρήσιμο. Υπάρχει πολύ Σοφία, πολύ μεγάλη Σοφία, σ’ αυτό το τυχαίο και ανερμάτιστο, αεί διαστελλόμενο Σύμπαν, όπου μάλιστα σύμφωνα μ’ ένα δύσπεπτο φθέγμα, **“εμείς δεν είμαστε καν φτιαγμένοι από το κύριο υλικό που είναι φτιαγμένο ολόκληρο το Σύμπαν.”** {!!!}

Η Σοφία υπάρχει, και είναι ανταπόδεικτη. Από τον ατελέστερο χυμειοηλεκτρομαγνητικό Οργανισμό που είναι μεν δημιουργία Κβαντικών δεδομένων, αλλά που διατρέφεται και διαιωνίζεται **αείζωος**, με φυτικές και ζωικές ίνες, έως το θαυμαστό φαινόμενο της διατροφής, από πρότυπα φυτά και ζώα, που ενώ διατηρούν όλα τα φυσικά συστατικά, εν τούτοις είναι απλά βρώσιμα **άψυχα**. Είναι εύκολο να μιλάς για **“ανακατανομή του τίποτα,”** αλλά για σκέψου μιά, ασφαλώς χωρίς νόημα, απόλυτη ύπαρξη του **Τίποτα**.

Προσθήκες, Παρουσίαση, Επιμέλεια
Στάθης Βαλλάς
vallas.stathis@gmail.com